

אנשים

העניק אלבומים למוכרת לכי דורגלנים, הגיש לו קפטן הר קבוצה, השוער בנימין (בר) מה ויינברג שי נגדי מטעם חברי הקבוצה: כדורגל ועליו חתימות השחקנים, המאמן אריה רדלר ומנהל הקבוצה פנחס זהבי.

ידידים שבאו השבוע להביע את אהוליהם לפיזמור נאי דן אלמגור שהגג את יום-הולדתו ה-36, העלו זכור-נות מדרכו הראשונה בשטח העיתונות: דן, או פרתי-עיתור-נות ירוק, שלח לעורך הספר רותי של על המשמר את הבית השני של התקווה בתור יציר רת ביכורים, וביקש את חוות דעתו של העורך, השיב הר עורך: „זה טוב מאוד, איש צעיר, אתה ברוך כשרונות, אבל עליך לשפר את סיגנוןך.“

בשיא פרשת מעצר ראשי הבהמה התלאאביבית והאשמתם בשימוש בסמים, כתב אהרון (מאזני צדק) בכר בידעות אחרונות כתבה דמי יוגית על הנושא כשיגבור הר סיפור הוא עצמו. בכר סיפר לקוראיו מה הוא היה עושה אילו תפסו אותו „אצל אביג דור על הדשא“ ואיך היה מבי צל את שמו המפורסם להקלת תנאי מעצרו. שבוע אחרי הר פרסום, פגש אורי זוהר את בכר בקפה ווד בתלאאביב: „אני אראה לך“ צעק זוהר על בכר, „אני כבר חיסלתי הרבה שמקס כמוך, יש לי כלים בשביל זה. יש לי את הרדיו והטלוויזיה. איך אתה לא

אליזבט, נתפסה השבוע על-ידי צלם לונדוני, שהשתמש ב-עדשה טלסקופית, כשהיא משתעשעת על הדשא בחברת ידידה וכלב.

אלכת בריטניה

נויו כיו"ר כיתן דימונה, אבל בתנאי שיסכים להקדיש ארבעה ימים בשבוע לכיתן דימונה במקום לחברה המרכזית.

בערב הסיום של ועידת דת הליברלים בבית ציוני אמריקה בתלאאביב, הגיע יו"ר המפלגה ח"כ יוסף ספיר

חר עצים וניהל שותפות עם משפחת וייצמן. יותר מאוחר נחלקו הדיעות בין זאב ז'ב"ר טייטלבוים ובגין לבין משפחת וייצמן, והיחסים הטובים התחדשו רק לאחרונה.

העיתונאי שמעון (וי) וידלצ'יק עבר השבוע חוויה, כאשר פגש את עור וייצמן ליד היכל המשפט בתלאאביב. שמעון ניגש אליו כדי להביע בפניו את אהדתו, השתומם כאשר עור ביקש מני חוות-דעת מיינית „על המצב“, וילי, משולחב כולו, טען בלהט כי אם התחדש ה"מלחמה", צריך להגיע עד קהיר, זכה בלחיצת-יד מלווה בטפיחת-כתף מצד עור. „עד עכשיו אני המום במיקצת“, סיפר שמעון כשהוא ממשש את כתפו.

אחרי הבחירות לתפי קיד מזכיר מפלגת העבודה בה נאבקו ביניהם אהרון ירין וישראל ישעיהו על התפקיד, פגש השר פנחס ספיר את מזכיר חברת העובדים אשר ירדלין ואמר לו: „נו, אתה רואה, בחרו ביסעיהו בלי התערבותי בכלל.“ השיב לו ירדלין: „אמנם גם שמי ירדלין, אבל אתה מדבר אל אשר ולא אל אהרון.“

היחסים בין שמעון הורן מנהל קבוצת המשקיי עם סם רוטברג בארץ, לבין מנכ"ל החברה המרכזית אבי רהם פרידמן, הורעו לאח-רונה בגלל מסיבת עיתונאים. הורן, המשמש גם כיו"ר מר עזת המנהלים של כיתן דימונה שבשליטת החברה המרכזית, ערך לפני שבוע מסיבת עיתונאים לכבוד מלאות עשר שנים להקמת המפעל. יום אחד לפני המסיבה קיבל הורן מכתב מפרידמן, בו הוא שואל אותו באיזה רשות הוא עורך מסיבת עיתונאים, הורן דייע לו כי החברה המרכזית לא תשלם את הוצאות המסיבה. במסיבה עצמה נשאל הורן אם יש לו משהו נגד פרידמן. השיב הורן: „אין לי דבר נגדו ואני ברצון אתמוך במי“

במיוחד, גם לרגל המעמד וגם מפני שבנו, שאול, נפצע יום לפני כן. מרוב התרגשות פסח וייצמן על עמוד שלם של נאור-מו המוכן — אך איש מחברי הכנסת לא הרגיש בכך, כי הדברים התקשרו במקרה.

אגב, שאול וייצמן החלים לגמרי, והוא ממשיך למלא את תפקידו כצנא. הר עיר אביו: „הרופאים אמרו שפציעה כזאת, בחלק הקידמי של המוח, מרגיעה את האדם. אצל שאול זה פעל להיפך.“

נראה כי המלחמה בין שני הגיסים הולכת ומחריפה. השבוע, כאשר ענה מושה ריין על שאלתה, בה נתבקש להגיב על דברים שאמר עור וייצמן, התייחס דיין בתשור בתו אל „מר וייצמן“, בר הדגשת המילה „מר“, בסגנון בו הוא נוקט כשהוא רוצה לזלזל במישהו.

הח"כ הליברלי יוסף תמיר התלונן על כך שכל משרד ממשלתי פועל על דעת עצמו, ואינו יודע מה עושה המשרד השני. הפסיק אותו ח"כ ע"מ יגאל הורוביץ: „הלוואי וכל משרד היה יודע מה שהוא עצמו עושה!“

השעה כבר היתה מאורחת, כאשר נאם שמעון פרס, וח"כ המערך משה ברעם קרא לו קריאת-ביניים. השיב פרס: „אני ער לקהל הנמצא כאן. הפסיק אותו ח"כ משה ורממן: „גם אנחנו עוד ערים.“

פרקים נבחרים מצעיר רותי, העלה השבוע ח"כ מנחם בגין בתוכנית אחד מעיר לה גלי צה"ל. בגין סיפר כי בצעירותו היה חבר בהשומר הצעיר ובילה בתנועה עד גיל בר-מצווה, והדגיש כי, כמה מוותיקי השומר הצעיר זוכי רים אותו מאותה תקופה. בגין הוסיף וגילה כי היה זה הוא שנתן פרחים לעורך דבר לשי עבר יהודה גומהלף שבי-קר בסניף השומר הצעיר. גם על הקשרים בין משפחתו לבין משפחת וייצמן גילה בגין, ור מתברר שהיחסים התחילו זמן רב לפני שעור וייצמן הצטרף לגז"ל. סבו של בגין היה סר

הרב הראשי של תל-אביב, אלוף (מיל.) שלמה גורן, הכניס לרכבות בת"א מיטטר של פיקוח צבאי, כמו שהיה מקובל ברבנות הצבאית. מאז נכנס לתפקידו מסייר הר רב גורן בכל רחבי ממלכתו, בודק את כל הטעון בדיקה. באחד הימים נכנס הרב גורן לאחד מאולמות בית-הדין הרב בני בתלאאביב, שישב בהרכב של שלושה רבנים כדי לנהל טכס גירושין בין שני בני-יוג. הרב גורן תפס את מקומו של אב בית-הדין והחל לבדוק אם כל המיסמכים הקשורים בגט נעשו כדת וכדין. שעה שעייין במגילת הגט הכתובה על קלף, גילתה עינו של הרב כי השם „אברשה“ נכתב במגילה עם ה"א בסופו. הודעו הרב: „הרי אברשה כותבים עם אלף בסוף!“ מיד התפתח ויכוח חריף בין הרב גורן לשאר הר דינים על קצוה של ה"א. כשי כל צד מביא הוכחות ועובדות כיצד יש לכתוב את השם אברשה, מכל הוויכוח נחרדו בני הוגג שראו כיצד מושכים אור תם עוד פעם לבית-הדין עד שתיכתב מגילה חדשה עם אברשה באלף. כאן תפסה יומוה האשה בין בני הוגג. לפתע התערבה בוויכוח בין הדינים ואמרה: „כבוד הרב גורן, אני רוצה שתסביר לי משהו! האם נכון שביקרו לא מכבר בפרס?“ גורן השיב בחיוב, והאשה הר ציגה את בעייתה עם באישה איך קבוצה גדולה של אורגות שטיחים רוקמת שטיח-ענק ועליו דמות דיוקנד. הן עשו זאת לפי תמונה גדול לה שלך. איך זה מתיישב עם הפסוק בתנ"ך האומר, לא תעשה לך פסל וכל תמונה.“ הרב גורן, שלא ידע איך לצאת מהעניין, שכח את בעיית הה"א באברשה, עזב את האולם. הרבנים, שנהגו למר-אה מבוכחו של גורן, איפשרו לשני בני הוגג לסיים את טכס הגירושין במהירות.

כשנאם השבוע השר שמעון פרס את הנאום על משרד התחבורה, סיפרו אנשי המישרד על תקלה שאירעה לפני שנה בדיוק, כאשר מסר את הסקירה שרה-התחבורה לעור וייצמן. וייצמן היה נרגש

צוות שחקנים גרמניים

חורות על ההצגה הישראלית המקורית, „אמי הגורלית“, את ה"גירסה הגרמנית של המחזה מביים יואל זילברג שביים גם את הגירסה הישראלית, כשאת תפקיד האמא תמלא השחקנית הנרולה שרוט (משמאל) ואת תפקיד הבן ימלא הנס הס (מימין למעלה).

מתבייש לורוק אנשים כמוני טרף לאספסוף! בכר הקשיב ולא הגיב, עד שאורי זוהר החל מקלל אותו. אז התרגז בכר והשיב לזוהר כגמולו: „שתוק, בדרן!“ הגמול עור וי זוהר הסתלק.

פסוק השבוע

שרי-התחבורה שמי עון פרס על ארובת רדינג ד': „אילו אפשר היה לעשות דה-ארוביזציה, הייתי תומך בזה בהחלט.“

גורן צ'אפלין שחשתתפה בצילומי הס-רט „הוא לא ירה בא-ביו“ שנערכו באילת, התפעלה מהעיר הדרומית וסיכמה לפני עזובה את הארץ, עם רפי נלסון (לידה) שתנסה לשכנע את אביה המפורסם למועל לבקר באילת. רפי מצוידו הבטיח לה שאם תצא תוכניתם לפועל הוא יארגן שבוע חגיגי באילת בו יקראו לעיר בשם נוסף: צ'אפלין-טאון. השבוע קיבל רפי מיברק: „סי, כויים טובים שאבא יבוא לביקור בעוד חודשיים, גורלדין.“